

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 72.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Τῷ αὐτῷ. οα.

Εἰ γαρὸς, ὡς εἶπες, οὐχ ἠπισται, τῆ γήρωσ τῆτο καλύοντος, πόθεν σοι πα γαρὸς ἐκβακχέει νέωτερα; τὸ γὰρ κρατεῖν ὄλων γαρὸς, κρατεῖν ὅτι τῆ παύων.

Ἡλίωνι μοναχῷ. οα.

Τὸ ἐν τῷ νόμῳ εἰρημῶν, οὐκ ἐστὶν ἀπλουῶ, ἀλλ' ἔχει πῖνα διπλὴν τοῖς παχῶσι κεκαλυμμένην, τοῖς δὲ λεπτοῖς γεμνωμῶν. ἡ ἡμέρα, φησὶν, ἡ ἐβδομη, κλητὴ ἀγία ἐστὶ ὑμῖν. πάν ἔργον λαβευτὸν οὐ ποίησετε ἐν αὐτῇ, πλὴν ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ. λαβείαν ἐταύθα πλεὺ δουλείαν καλεῖ. οὐδὲν οὖν, φησὶ, τὸ δαλοσρεπῶν, καὶ οἰανεὶ ἀνδραποδίζοντων ὑμῶς ἀπὸ τῆς παρὸς θεὸν χαλῆς, ἐργασεσθε ἐν σαββάτῳ, ὃ καταφορτίζει ὑμῶς βάρει ἀμαρτημάτων. ἀνίσσεως γὰρ καὶ ἀφέσεώς ὅτι ἡ ἡμέρα, καὶ οὐ γὰρ σιωδῆσμοις κακῶν τὸ ἀξίωμα αὐτῆς ἐνυβρίζεται. τὸ δὲ, ὅσα ποιηθήσεται πάση ψυχῇ, γένηται ἐργασεσθαι, ὅσα τῇ ψυχῇ φέροι τὸ κέρδος, ταῦτα πληροῦ ἐρομοθέτησεν, εὐχῆν, παρσευχῆν, ἡσυχῆν, καθεσίαν, εὐποιίαν, σωφροσύνην, ἐγκράτειαν, ἀλήθειαν, ἀγνείαν, καὶ ὅσα τῆτοῖς ἑσὺ πύδας εἶρηται, ἀπερ εἰς τὸν ἔσω ἀγαθόνοντα ἀνθρωποσ, τῆ ἔσω ἐλευθεροῖ σκαυδάλων καὶ παρσιτάσεων, ἐκνικῶντος τῆ κρείττονος.

Τῷ αὐτῷ. οβ.

Οἱ ἱερεῖς ἐν τῷ ἱερῷ τὸ ἀβέβαιον ἐβουλήθησιν καὶ ἀνάποῖ εἰσιν, ἐπειδὴ παντὸς ἔργου χειροκμήτη ἐν σαββάτῳ κεκαλυμμένον, αὐτοῖ ἔυλοκοποῦσι, καὶ πῦρ ἀπῆσιν, καὶ τὰς θυσίας κρεανομοῦσιν, ἀπαρ, ὡς μὲν ἔργα κοινὰ, πληροῦ ἐν σαββάτῳ οὐκ ὅτι γένηται, ὡς δὲ θυσίας, ὅτι τελεῖν οὐ καλύονται.

Eidem. 70.

Si ventri, ut abs te dictum est, minimè succumbis, senectute videlicet prohibente, quid est quodd ventris vitia iuuenilem in modum in te bacchantur? Etenim ventri profus dominari, perturbationibus animi dominari est.

Helioni Monacho. 71.

Id quod in lege dictum est, minimè simplex est, verùm duplex quiddam habet, quod crassis quidem animis opertum est, tenuibus autem & acutis nudum & apertum. Dies septimus, inquit, sanctus vobis vocabitur. Non facietis in eo vllum opus (λαβευτὸν) seruile: verùm quæcunque fiet omni animæ: per λαβείαν hoc loco seruitutem intelligit. Nihil igitur, inquit, seruilium rerum, ac vos ab otio in Dei cultu collocando tanquam seruos abstrahentiū, die Sabbati facietis, nec quod vos peccatorum pondere deprimat. Est enim recreationis ac remissionis dies: nec ipsius dignitatem vitiorum colligationibus decorari, contumeliâque affici conuenit. Quod autem sequitur, nimirum, quæcunque fient, ea animæ fieri oportere, per hæc verba ea omnia, quæ animæ lucrum afferunt, expleri præcepit, hoc est, precationē, quietem, admonitionem, beneficentiam, pudicitiam, continentiam, veritatem, puritatem, & quæ deinceps dicta sunt. Quæ quidem ad internum hominem transeuntia, externum scandalis & aduersis casibus liberant: Superante videlicet eo quod melius ac præstantius est.

Eidem. 72.

Sacerdotes in templo Sabbatum pol-
luunt, & sine culpa sunt. Quoniam cum
opus omne, quod manu conficitur, die
Sabbati prohibitum sit, ipsi ligna cædunt,
& ignem accendunt, & victimarum car-
nes distribuunt. Quæ quidem, ut commu-
nia opera, die Sabbati explere minimè
permittuntur: ut autem hinc sacrificium

C iij

conficiant, minimè verantur, imò etiam iubentur. Atque hac ratione Sabbarum quidem per operationem pollui contingit: Sacerdotes autem, propter operationis diuersitatem, extra culpam esse.

Calliopio Presbytero. 73.

Cur Deus templa sua fulmine feriat.
4. R. 25.
Mirari te dixisti, qui fiat, ut Deus, cum metum terræ immittit, templis suis minimè parcat. At certam huius rei declarationem in diuinis libris habes. Nec verò mœrere atque animi anxietate consterneris ob ea quæ nunc fieri vidisti. Nam ut sanctæ arcæ minimè pepercit, verum eam vna cum ipsis sacerdotibus qui deliquerat, barbaris dedit, & urbem sanctificationis, & Cherubim gloriæ, & stolam, & prophetiam, & vnctionem, & Thumim in concalcationem & contaminationem Gentibus addidit: ita ne nunc quidem ab omni labe puris mysteris parcat: ut dum suis aulis minimè parcat, terrorem iis, qui peccat, iniiciat: atrociorē videlicet pœnam ob ea, quæ agunt, expectantibus. Vtlet enim abies, quia cecidit cedrus. Fortibus cadentibus, imbecilliora erudiantur.

Zach. 11.

Cratoni Monacho. 74.

Quod vestitus mollities, & subtilitas, colorque elegans, religiosæ ac Deo gratæ exercitationis regulam minimè seruent,
Ioan. 19.
Theologum Ioannem interroga, Domini tunicam describentem: ac tibi dicet, Erat autem tunica eius inconsutilis desuper cõtexta per totum. Quis autem vestis illius vilitatem ignorat? ut qua Galileorum pauperes vtantur: apud quos etiam maximè huiusmodi vestis genus fieri solet, arte quadam, ut pectoralia, retractim cõfutum.
Math. 3.
Audi etiam Matthæum, cum de Ioanne Baptista verba facit: ac tibi dicet, Ipse autē Ioannes habebat vestimentum ex pilis camelorum. Vide item illum animi magnitudinē præditum ac diuino spiritu afflatum Lucam, Herodis fastum narrantem; atque

Math. 3.

ἀλλὰ καὶ παρ' αὐτῶν νόμος κελεύονται. καὶ συμβαίνει βιβληθάρων μὴ τὸ σάββατον τῆ ἐργασίας ἀνατίθης δὲ εἶναι τοὺς ἱερεῖς τῆ Δεσφορᾶ τῆς ἐργασίας.

Καλλιπία πρεσβυτέρω. ογ.

Θαυμάζειν ἔφησ, ὅπως τῶν ἑαυτῶ θεὸς ἀνακτοῶν ἐφείδεται, ὅτε φόβον τῆ γῆ ἐπαφίησιν. ἀλλ' ἔχεις ἐν ταῖς θεαῖς πικταῖς πλὴν τούτων ἀκριβῆ πικτῆς. Δεσφορῆσιν. καὶ μὴ ἄλλου ἐφ' οἷς νῦν γενομένοις ἐώρεσκα. εἰ γὰρ τῆς ἀγίας κισσῶτος ὄσκα ἐφείσατο, ἀλλ' ἐξέδδοτο ταύτῃ ἀλλοφύλοις σου ἱερεῦσιν αὐτοῖς ἀνομήσαι, καὶ πάλιν ἀγίασματος, καὶ χερουβιμ δόξης, καὶ γλῆνης, καὶ ἀσφρητῆσαι, καὶ χροῖσμα, καὶ δῆλωσιν, εἰς χαταπάτημα καὶ μασμὸν ἀπέδδοτο ἔθνεσιν, οὐδὲ τῶν νῦν ἀρεάντων φείδεται μωσῆων, ἵνα τῶν αὐτῶ ἑαυτῶ αὐλῶν ἀφειδῶν, εἰς φόβον τοὺς παιδοντας κλίνη, ἀπινεσῆσαι ἀειμῶντας ἐφ' οἷς ἀράτῆσαι πτωχῶν. ὀλολυζέτω γὰρ πίτυς, ὅτι πέπλωκε κέδρος; τῶν ἰχυρῶν πτωχόντων, τὰ ἀσθενεσῆσαι πτωχῶν εὐεῶσαι.

Κεράτωνι μοναχῶ. οδ.

Ὅτι βλακεία, καὶ λεπτότης, καὶ εὐχροια ἱματίων οὐ σώζει τῆς χατὰ θεὸν ἀσκήσεως τὸν καιῶνα, ἐρώτησον Ἰωάννην τὸν θεολόγον, τὸν τῶ κρεῖς Δεσφορῶντα χιτῶνα, καὶ φράσει σοι, ὅτι χιτῶν αὐτῶ ἦν ἀραφὸς ὡς τῶν ἀνωθεν ὑφαντῶν δι' ὅλα. τίς δὲ ἀγνοεῖ πλὴν εὐτέλειαν τῆς ἐσθῆτος οὐκείνης, ἢ τῶ οἱ πτωχοὶ κέρηνται τῶ σαλιλαῶν, καὶ ἔς καὶ μάλινα τὸ ποῖστο φιλεῖ γίνεσθαι ἱμάτιον, τέχνη πνίως αἰσθητοδουμίδες ἀνάχρῆσον ὑφανόμενοι. μάγε δὲ καὶ τῶ τῶ θεῖς Ματθαῖος, Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀπαγγέλλοντος, καὶ εἶπεν σοι, αὐτὸς δὲ ὁ Ἰωάννης εἶχε τὸ εἶδμα αὐτῶ ἀπὸ τριχῶν καμῖλα. βλέπε καὶ τὸν μεγαλόφρονα καὶ θεοφόρον Δεσφῶν τὸν Ἡρώδῃ τυφὸν ἰσραουῖτα